

DOBROGEA JUNĂ

POLITICĂ — ECONOMICĂ — CULTURALĂ — ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din 26.11.1935

Abonamentul cu supliment cultural pe an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 — Imprimeriile proprii Str. Scarlat Vărnave No. 27

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnave No. 27

„Caravana” la ADAMCLISI și DELENI

La drum

Duminică 4 Iulie a. c., încă de la ora 6 jum. dimineața, în piața „Grand” staționau două automobile de turism: unul pus la dispoziție pe cale grațioasă, altul închiriat de pe piață și plătit cu câteva mișoare de lei din mica pungă a „Caravanei”.

La ora 7 și ceva, din cauza doamnelor care rareori pot fi exacte, cele două mașini pornesc la drum, cu membrii „Caravanei”, unul mai vesel și mai bine dispus ca altul.

La Murfatlar — pardon: „Basarabi” — se face un scurt popas, pentru a lua pe „fratele” AL. POP. SCĂRIȘOREANU și pentru a face o mică

gustare și o mare pauză pentru punerea la punct a automobilului de piață, care adesea, în lungul parcurs de 65 km. a avut nevoie de câteva „chismă”.

În trecere prin Deleni, se ia contact cu domni Const. V. Constantin, primarul comunei și Const. Rădulescu „sufletul” Căminului din localitate, spre a li se comunica că șezătoarea de aci se va ține după amiază și a le mai domoli supărarea și intristarea, provocate de faptul că s-a... preferat a se lua masa la Adamclisi și nu la Delen — preferință impusă de împrejurări și... reparabilă cu alt prilej.

La ADAMCLISI

Sosii pe la ora 10 la Adamclisi, ca de obicei la „prietenu și colaborator” Ion Dinu, unde ne așteaptă o masă acoperită de gustări, una mai îmbietoare ca alta și un vinisor „ca ghița”.

Până la sosirea d-lui Prefect, obligat să întârzie puțin la sfârșirea bisericii din Isvoarul Mare, slujită de însuși P.

Părintele CONST. LEMBRAU deschide șezătoarea

Blandă și surzătoare față cu adevărat „bisericească” a cucernicului preot din localitate, care, pe lângă o sănătoasă și multilaterală activitate în satul său — activitate asupra căreia vom stăruir într'un număr apropiat — îndepline-

ște și funcțiunea de director al Căminului Cultural, rostește cuvântul de bunăvenire, arătând toată bucuria ce o simțea drept-credincioșii enoriei Adamclisi, față de prețioasa vizită pe care „Caravana Dobrogea Jună” i-o face.

D-I DAN ALECU și cuvântul

Pe tribuna improvizată, în fața sătenilor așteptați, după recomandarea d-lui Prefect, pe țarbă, înăpăratul cuvântător al Caravanei — *Hirisostomul* — cum l-a numit la Deleni amicul Dinu — își ia „șborul”.

E, în adevăr, o fluturare de aripi viguroase deasupra întregii situații create de război, după care d-l Dan Alecu conchide:

Tarina și țăraniul — pământul și omul — sunt legați, a spus d sa, fără putință de deslegare. Pământul este pentru om ca albia pentru râul care curge, ca aerul pentru aribele nășărilor în șbor, ca sânul ma-

mil pentru copil. Omul din pământ vinează și în pământ se întoarce. Aceasta este soarta lui, dar mai ales a țăraniului, care, dintre toți oamenii, este singurul care își trece viața ostentînd n-întrerupt pe fața pământului.

Pământul pentru țaran este viața lui. Și precum nu se poate închiplut un om fără viață — pentru că nu poate fi înțeles un asemenea om — tot astfel nu se poate închiplut un țaran fără pământ. Pământul face din țaran temelia țării și stîncă pe care ea se sprijină în toate

împrejurările și în toate timpurile.

Țaran fără pământ înseamnă om neisprăvit, un prăsoag poate câmpuri, un semănător care nu cunoaște niciodată — înseamnă sălbătăcierea pământului și paguba țării. O țară agricolă stă așa cum stau țăraniul ei. Țăraniul instărit arată o țară instărită.

De aceea, când pustulul din sufletele dela răsărit, vrea să-și sufle otrava și asupra noastră, înseamnă că, desființînd prietatea, în primul rînd, vrea să ia țăraniul pământul și cu a-nasta să surpe temelia țării.

Poetul AL. POP. SCĂRIȘOREANU

referindu-se la sumbrul tablou expus de precuvântător, la foamea pe care ar putea-o provoca „prăpădul pământului”, recită o minunată poezie „LUPUL” și altele pe care, regretăm că, din motivele expuse și în numărul precedent, nu le

Urmează D-I ION NEICU

Pornind dela cele spuse de d-l Dan Alecu asupra sârnilor de lucruri din Rusia, primul redactor al „DOBROGII JUNĂ” arată mai întâi rostul continuării războiului până la izbânda finală.

Unii oameni din țară, luându-se după propaganda dușmană, au întreat și continuă să se întredă și acum, ce căutăm noi, Români, peste Nistru, și ce căută armata română în Caucaz? *Oamenii aceștia sunt sau slabi de înțeles sau de rea credință, sau în slujba dușmanului.* În orice caz, ei fac rău țării și nimeni nu trebuie să-i asculte.

Războiul nostru spre răsărit are rostul de a scăpa țara noastră de apăsarea rusească și de a lărgi spațiul vital românesc.

Explicînd poporului ce se înțelege prin spațiu vital, vorbitorul arată mai departe ce este Transnistria, ce drepturi avem asupra ei și ce mare greșală fac cei cari tot spun mereu că n'avem ce căuta acolo. În primul rînd Transnistria are cel mai roditor pământ din

D-I N. S. CĂRPINIȘANU

„economistul” Caravanei, deși are de tratat cele mai aspre probleme, prin felul d-sale de a înfrîșa lucrurile, prin logica de fier a cifrelor, printr-o înonațiune foarte plăcută printr-o expunere susținută de o cultură solid însușită și de un talent înăscut, se face de la început ascultat și urmărit cu toată atențiunea.

Oratorul ocupându-se de problemele economice ale zilei de mâine, arată că acestea vor fi stăpănite de trebuința de a da un loc potrivit în economia țării, vitejilor

Aș vrea să văd pe țăraniul român — și mai ales pe aceștia instăriți, din Dobrogea — că rămân fără pământuri și că urmează să fie hrăniți cu porția dela „Colhoz”. Ar fi urgia pământului și prăbușirea vieții!

Pe lume fiecare om are o în sarcină dela Dumnezeu. În sarcinarea țăraniul este ca, stăpîn fiind pe pământul lui, să-l rodească. Din această chibzuială nu se poate eși, fără ca să se dărâne rostuirea lumii. Ar fi: „prăpădul pământului”!

putem reproduce în ziar.

Sunt versuri însă, care au mers la inimile țăraniilor, cari le-au ascultat și deci, scopul cuvântării poetului dobrogean a fost pe deplin atins.

Europa; și chiar acum, bogăția ei ne ajută să ducem războiul. În al doilea rînd, neamul nostru va ajunge peste câteva zeci de ani de două ori mai numeros.

Oricât ar fi România Mare de locăpătore pentru cei de acum, în viitor nu vom mai avea loc în țară.

Iată pentru ce trebuie să lărgim țara, împingînd hotarul spre Răsărit, unde populația e mai rară și pământul e mai rodnic. Cei cari spun că n'avem ce căuta în Transnistria, să la bine seama: la 1873, unii oameni din România spuneau, chiar în parlament, că n'avem ce căuta în Dobrogea.

În anul 1918 când ni se pretindea Dobrogea, dușmanii noștri s'au folosit tocmai de vorbele lor. Iată pentru ce, toți Români, ne luînd seama la cele ce spun oamenii cari cârlesc, să știe că sunt datori să țină piept pe frontul intern, fiindcă biruința de la urmă nu se poate câștiga decât dacă rezistăm și pe acest front.

din război; plusului de populație dat de natalitatea crescută a naștrii; ca și a aceluia aflat deja în mediul rural și crescut prin densitatea populației plugărești.

Analizînd posibilitățile de „resorbțiune” ale acestor plusuri, atât în domeniul agricol cât și în cel industrial, dnpă ce face constatarea stărilor de fapt la care au ajuns aceste funcțiuni economice, conchide că acest plus nu și poate găsi o întrebuințare economică cu profit pentru țară, decât: în agricultură, în inteusificarea produc-

ției, pământul feril românesc putînd da până la peste trei ori producția sa actuală anuală; în industrie, prin dezvoltarea numai a acelei industrii, care să fie potrivită structurii noastre economice și posibilităților de consum intern. În această privință, ocupându-se de standardul de viață primitiv al plugărușii noastre și de diferența dintre acesta și cel orășenesc d sa constată că ridicarea acestui standard al populației de la sate este un factor nu numai moral și social de primă ordine, ci și un factor economic important, de această ridicare depinzînd consumul și deci producția industrii noastre naționale.

În încheiere, d-l Cărpinișanu a arătat că, dacă războiul trecut a putut aduce după el reforma agrară, războiul actual nu va putea aduce decât reforma muncii, bine înzestrată pentru creație, iar această reformă se va caracteriza prin o tot mai desăvârșită încredere pentru punerea în valoare a tuturor mijloacelor materiale și morale, spre obținerea unui maxim de profit național. În această ordine a insistat asupra întrebuințării timpului liber la sate, ca o sursă foarte importantă de venit național.

Continuare în pag. 3-a

Secerați rapia în pîrgă

Nici o cultură nu se răcoace mai repede ca rapia și nici una nu pierde mai multe boabe ca ea. Când este trecut din copt, teiele se desfac prea ușor și boabele cu g din ele.

La secerat, la înmănușiat, la legat, la clăit, la încărcat, la transportat, la descărcat, de câte ori umbrați cu snopi — cu mâna sau cu furca — de atâtea ori se scutură o parte din boabe. Când secerăm rapia trecută din copt, până la urmă nu băgăm în magazie nici jumătate din boabele cari ni le-a dat. Și este păcat, pentru că este bănoasă și ne aduce câștigul tocmai acum când avem nevoie și când nu am vîndut încă nimic din produsele câmpului.

Rapia trebuie secerată în pîrgă, adică atunci când a dat în galben. Mai mult să nu așteptați. O faceți îndată snopi și o clăiți cu teiele la mijloc. În două-trei zile cu soare, rapia se coace în snopi și în clăi, atât cât trebuie pentru ea să poată fi trecerată. Mai mult nu trebuie lăsată, căci în clăi se coace repede și se trece și apoi tot se scutură.

Celor ce au donat pentru Palatul Invalizilor

D-1 Mareșal Antonescu Conducătorul Statului, a autorizat pe D-1 Director al Eforiei Ostășești pentru militari și invalizi, să transmită mulțumirile Domniei Sale, următorilor cetățeni ai Constanței, care au donat pentru construcția Palatului Invalizilor, sumele mai jos menționate: Frații Pandelaris lei 10.000; Tipografia Albania lei 1.000; Marin Canciovici lei 1.000; Statul Negustoresc lei 532.400; Alex. M. Gheorghiu lei 15.000; Camera de Muncă lei 10.000; Francisc Lescovar lei 10.000; Soc. A. G. R. E. X. lei 10.000; Statul Negustoresc 23.500 lei.

O plângere care merită întreaga atențiune

Domnule Primar,

Cunoscând deosebita grijă ce purtați orașului nostru și binelui public — bine pentru realizarea căruia, neobosit, vă străduiți conștient, ne îngăduim, cu tot respectul, să vă aducem la cunoștință unele fapte sub a căror simplitate aparentă se ascunde stigmatul unui obicei, unui „morav” împotriva căruia vă rugăm să interveniți.

Cecace s'a petrecut Sâmbătă dimineața (3 Iulie a. c.) la măcelăriile din Piața Carol, merită să fie cunoscut de D voastră.

Regula este ca, fiecare, cum vine, să ia loc „la rând” — adică în urma celui ce a sosit înainte și pe care cuvântul l'a așezat la „coadă” așteptându-și rândul.

Aceasta ar fi numai confirmarea la un ordin comunal. Ea ar fi și rezultatul unei discipline interioare, de care este obligat cetățeanul să dea dovadă.

În realitate însă lucrurile se petrec astfel:

„Modestii” — ca să nu zicem „proștii” — trec la coadă și așteaptă rândul până încremenesc acolo, iar „deșteptii” — ca să nu zicem „nesimțiii” — trec pe alături, pe lângă șirul de lemei necălite și oneste, fac cu ochiul măcelarului în semn de „vesti cine sunt”, își iau pachetul cu carne și pe ici li e drumul.

Noi, care nu suntem nici așa de „îndrăcoții”, cu trecere, sau „mecheri”, noi, naivii, păstrăm regula, dar pierdem vremea, ne înecăm adânc în mâhnirea care ne înundă sufletele, iar când ne vine și nouă rândul, riscăm să rămânem fără carne sau să luăm oasele. Dar ce credeți? — De asta tot noi tuntem vinovații, fiindcă ni se reproșează: „De ce nu v'ați sculat mai de dimineață?” Știți Dv.: „Tarde vententibus ossa”.

Are și ceva umoristic în ea această întâmplare.

Dar cecace o face doreros de tristă, este complicitatea dintre cetățean și negustor. Fiindcă nici unul dintre aceștia nu-i e permis să sfideze ordinea morală și pu-

blică, astăzi mai mult ca oricând. Ați face, Domnule Primar, un act de mare dreptate „modeștilor”, „naivilor”, cari se supun înțelegători unei conduite, dacă ați interveni și ați pune la punct și această chestiune care, oricât de gastică ar fi ea, conține și o latură de profundă etică socială.

Altfel, ar însemna să ajungă omul ca, fără voea lui, să caute a pune regula, după cum îl taie capul.

Sâmbătă dex, un domn, împins de nerăbdare, a eșit din rând și a făcut ordine S'au supărat unii, dar s'a bucurat lumea. Deci, se poate face ordine!

Pentru a se putea înlătura acest dureros dezacord dintre interesibilitatea unora și realitatea impusă de starea de război, pentru a învinge una din greutățile contra cărora luptați și pentru a da satisfacție acelei lumi care se vrea câștigată în sufletul Dv., ne permitem a propune următoarea soluție:

1) Negustorii restauratori, șefii și conducătorii de instituții — civile sau militare — (cantine etc.) să nu ridice carnea dela măcelar odată cu restul publicului consumator. Să li se fixeze alte ore.

2) Să se facă tot posibilul ca să se țină „rândul”. (Această rămâne la hotărârea D voastră).

3) Măcelarul să primească ordinul categoric de a și îndeplini serviciul conștiințos, să servească repede. Se știe că la aceasta îl obligă nu numai interesul și necesitatea venuturilor excepționale, dar chiar legea. Surprinză că sabotează bunul mers al serviciului, interesul general al comunei, al populației — să fie aspru pedepsit. Măcelarul n'are voie să-și bată joc de populația, care îl roagă să o servească, deoarece acest serviciu este dator să-l facă, iar carnea i se plătește, nu i se ecre nimic de poimană.

Convinși că suntem în vederile Domniei Voastre, vă rugăm să primiți, Domnule Primar, asigurarea profundului și cetățenescului nostru respect.

Mai mulți cetățeni

Stiri diverse municipale

— Primăria Municipiului Constanța, aduce la cunoștința populației că intrarea pe terasa Cazinoului dela Mamaia, precum și la buget, este absolut gratuită și estăpencil care sunt solicitați să plătească vreo taxă pentru acestea, să depună o reclamație la Biroul D-lui Secretar General al Municipiului.

— Primăria Municipiului Constanța a donat cu titlu de deposit provizoriu, bustul lui Nicolae Filipescu, provenit dela liceul de băieți din Bacargic, Colegiului Național Militar cu același nume de la Predeal, iar monumentul eroilor Reg. 44 Roșiori, provenit de la același Regiment din Bacargic, a sediul actual al acestuia.

Restituirea unor cartele

În conformitate cu instrucțiunile S. S. al Aprovizionării al Armatei și Populației civile, Primăria Municipiului Constanța aduce la cunoștință generală a populației că este invitată ca, până la data de 20 Iulie 1943, să depună la biroul cartelelor camera No. 27, Etajul II, aripa stângă a Primăriei, cartelele rămase dela decedați, oameni de serviciu plecați, proprietarii cari au primit cartele dela chiriași pentru a li depuse, obținute în mod fraudulos, găsite, ridicate de 2 ori sau pe orice cale de rea credință, etc.

Cei ce nu vor depune până la data arătată mai sus și vor fi găsiți și descoperiți că dețin cartele fără drept, vor pierde dreptul la cartelă timp de 6 luni și vor fi sancționați conform legii sabotajului cu trimitere în lagăr.

O oră în Expoziția anti-comunistă

Viziuni de groază din „Infernul Roșu”

Pe frontispiciul Palatului Culturii din Piața Senatului de la București, a fost așezat un mare panou, care înfățișează Moartea Roșie, cu scorburi de întunecare în orbite, rânjind cu toți dinții afara, cu capela de soldat bolșevic pe cap. Umbre ei de sânge se întinde peste toate orașele și satele Rusiei nedesrobite încă.

Acest panou — această firmă a infernului roșu, — se vede de departe și atrage mii de vizitatori în fiecare zi. Deoparte și de alta a scării monumentale stau de strajă două tunuri grele, capturate dela ruși și se află placarde uriașe cu inscripții din definițiile lapidare, dar atât de pătrunzătoare, date de d. Mareșal Antonescu și de d. profesor Mihai Antonescu, Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, bolșevismului, în discursurile Domniilor-lor.

Imagini din 1917

În vastul Hall al acestei expoziții organizată sub auspiciile Asociației Româno-Germane, a fost construit un glob pământesc de proporții impresionante, având regiunile bolșevice colorate în roșu. O mână gigantică se deschide ca să cuprindă tot pământul: e pericolul comunist.

Intregul material prezentat în această expoziție, iubește imaginația tot atât de puternic, ca acest glob pământesc, care ar fi fost o jucărie în mâinile bolșevicilor, dacă puterile Axei nu ar fi fost dat la timp semnalul războiului sfânt. Acest material e așezat în ordine cronologică, așa că este și o instructivă lecție de istorie.

Începem, în adevăr, cu sala din stânga, unde sunt înfățișate imaginile revoluției din Octombrie 1917. Iată pe doctrinari comunismului, — Karl Marx, Engels, Ricardi și portretele

celor 65 de „Comisari ai poporului”, adevărați asasini ai poporului rus. Mari tablouri ne înfățișează o sală în care garda lui Kerenski așteaptă pe revoluționari, piețe pline de cadavrele multitudini mitraliate, pe Lenin vorbind într-o adunare.

În acest timp un megafon da explicații publicului.

Iată fișa lui Stalin, fotografiat din față și din profil, cu barba neagră, nelăgărită, cu privirea rece.

Un alt panou ne înfățișează prima ispravă a Sovietelor: asasinarea familiei imperiale.

O fotografie a prins pe cele două mări ducese, puse să muncască la căratul apei cu sacana, iar pe țarul Nicolae II săpând pământul. Iată camera în care au fost masacrați membrii familiei imperiale și fântâna în care au fost asvârlite cadavrele.

Omul cu limba smulsă

Și de acum încep marile viziuni de groază. Ceka, instrumentul de teroare al Sovietelor, până la 1939, care a ucis 12.500.000 de oameni. Mari panouri ne arată numărul victimelor: 123 episcopi, 26.777 preoți, 120.000 funcționari, 892.000 muncitori, 11.000.000 țărani, etc.

Iată morminte pângărite, sute de cadavre alinate pe caldarâm, ofitieri cu epoleți bătuti în cuie pe umeri; iată „fabrica de mânuși” dela Harcov, unde se jupuiau mâinile areștaților.

Ne oprim în fața unei fotografii, care face să ni se cutremure carnea pe noi: un om căruia i s'a smuls limba și toată gura lui e o rană; din gura aceasta lărgită ies fășile cotorului de limbă rămas în fundul gâtului și sângele tăcește, umplând orbitele victimei. Vizitatorii care privesc această înfrigorantă imagine, se clatină,

galbene, gata să leșine.

Unui episcop i s'a smuls pielea de pe cap. Cincizeci de ofitieri au fost aruncați în cutorul de topit fier. Iată butoaie capturate cu cuie, în care victima era introdusă și se dădea apoi drumul butoiului pe panta unei coline.

Dar copiii, — copiii scheletici, cu parul vălvoi, cu priviri de nebuni, copiii aceștia martirizați, sunt ce impresionează mai adânc. Unii zac de foame, nemiscați, pe gunoaie; alții, în zădărnice cerșesc.

Țăranul impușcă pe Dumnezeu!

Nu mai puțin interesante sunt colecțiile de afișe bolșevice împotriva creștinismului, sau cu indemnuri cinice la delațiune. Un afiș ne înfățișează un țaran care impușcă... Dumnezeirea! Desene în care prostul gust, grosolană și perversitatea, domină orice altă însușire. Dumnezeu e zădărnici cu un singur ochi triunghiular, iar în loc de nas are o mână. Christos e pus în cărciumă, printre bețivi, iar minunea dela Cana se săvârșește într-un alambic.

Dumnezeu e pus să vândă o revistă atec.

Vedem apoi fotografiile în biserici transformate în arhive sau grajduri.

Din odăjdiiile preoților au fost confecționate haine și cisme pentru teatru. Marele Stat Major, Secția Propagandei, expune astfel de obiecte, ca și lazi construite din icoane.

continuare în numărul viitor

Pierzând Buletinul populației No. 3221, eliberat din București, actul de căsătorie eliberat de Primăria Giurgiu pe numele Petroșu Culba, șoseaua Mangalia No. 157, le deslăsuie.

„Caravana” la ADAMCLISI și DELENI

Cronica Adamclisi-ului

de CONST. N. SARRY

E noapte adâncă... Din castrul de val
O țesută mare în got și prăvăle...
Se năvălește o umbră și-apare-nă...
E DIVUL TRAIAN!

Din ochi scânteiază... Privirea-i dă roată,
Scrutând prin ruina, adânc, valea toată...
Deodată se-optește și 'ntreabă 'n tremolo...
— Dar cine-i acolo?...

Vedenie scundă din hâu se desprinde,
Treptat, înerte, ea pasu-și înfode...
Și mândru răspunde: — GEORGESCU ION,
Ostaș de pe Don!

Dar tu, mărețe, tu cine ești oare,
De luci chiar în noapte, că porci și soare?...
Și... spune odată... Ce-mi faci pe 'ngâmflatul?...
Năi fi împăratul!...

E drept, cam te semui... Copii, de prin școală,
Văzutu-și-am poza pe-un petec de coală...
De ești tu Acela, să nu mă mai cerți...
Te rog, să mă ierți...

Că eu îmi făcut-am deplin datoria:
Pe jos străbătut-am mai toată Rusia...
Gonit-am „pahonțul” armat până 'n dinți...
Căpă-n din părinți!...

Chiar moși-mi, strămoși-mi, 'n lăi se luptară...
Astfel — și-că — apus-ai, când Tu, 'n astă țară,
Lăsatu-ne-ai strajă — solie vieneză,
De veghe și pază...

Mărto 'mpărate, o-o gfi dela mine,
Că nu te făcurăm, de loc, de rușine...
Oricărui din dușmani, pornit pe atac,
Veniram de hac...

Că n'a fost zi, noapte, n-a fost săptămână,
Barbar să n'apară cu paloșu 'n mână,
Cu gând să strivească, cu sete avasă,
„Solia Romană”...

Ca valul, puhoiul curgea peste țară,
Ca valul și spuma morgesă să dispară,
Dar postul de veghe sta locului stâncă —
Și astăzi stă încă!

Fărâme din stâncă lua cu el valul,
Să umple cu ele câmpia și dealul —
Fărâme de suflet, trăind răzlețite
Și totuși unite...

Pe tremur de frunze, pe șuer de vânt,
Pe murmur de ape, în plâns ori în cânt,
Vorbeau între ele fărâmele 'n plai,
Același scump grai...

Pe veci înțelese și 'n duh înfrățite,
Trecând peste doruri, dureri și ispite,
Un gând nutriră toate și-o grije înaltă,
S'ajungă laolaltă:

S'ajungă copiii din nou lângă mamă,
Sub zărașii aceeași, toți cei de-o seamă,
Să plângă alături, să râdă 'mpreună,
Să cânte po-o strună...

Și prima, Dobrogea, veni să se-anine
De poala iubită a mamei latine, —
Dobrogea Voevodului Mircea Bătrânul
Lipi, 'ntâia, sânul...

Urmă Basarabia și-apoi Bucovina,
Veniră și ele să 'ngroațe tușina...
Și 'n fine, Banatul și-Ardealul, ca frații,
Sărită Carpații...

Iar Ferdinand Lesliu, cu soața lui bună,
Mergând l'Alba-Iulia, măreț se 'ncunună
Ca Rege-al Românilor din Țara cea Mare —
Din Tisa, la Mare L...

— Zi stântă — nu vru-însă prea mult ca să țină...
Mlădițele Țării căzând în groa vină,
Vecini ne rup iarăși din scumpa moșie...
Fășie, fășie...

Dar bunul nos' inger din nou se ivește:
Apucă Drapelul în mâna-i de clește,
O ia înainte, iar noi, după el,
Intrăm în rezel...

Uitându-ne casa, lăsându-ne plugul,
Noi trecem dârji Nistrul, străbatem și Bugul,
Intrăm în Odessa... C'un pic de năcaz
S' în Kerzi și Caucaz...

Destui dintr' ai noștri căzură în luptă,
Mulți au trupuri frânte... dar vlagă nu-i suplă...
Răpuși de-o sută? Sar mi în picere...
Când Țara o cere L...

Și, eu, împărate, și eu am căzut,
Dar mort cum mă aflu și mort mi-i-ajut,
Ca frații să apere Țara și Crucea,
Să treacă răscrucea...

Căci treaba, știm bine, nu-i încă sfârșită:
Lighioana sparcată e numai cănită...
Primejdea ne paște, — de nu-i zdrobim capul,
Ne pune proșapul!

Vedenia mare deodată pornește,
Ea calcă tot falnic, tot împărătește —
Și-oprindu-se, strigă, cu larmă în ton:
— Georgescu Ion!

Dă mâna încoace... Ostași bravi ca tine,
Nu spală doar fața-mi de plâns și rușine.

Nu scapă o țară din ghiara hoitului,
Ci 'ntreg rostul lumii L...

Și-acum, hai cu mine, te duc drept la Rai...
Te rog, împărate, o clipă să aștei...
Spre satul de-alcoa 'mi-lădrești grabnic...
Să-mi văd copilășii...
— Da, du-te laose, cîți încă 'n noapte
Și spune-le 'n blânde și tainice poapte
Tot ce-ai tu pe suflet și arti, de la mio:
Să fie ca tine...

Se crapă de rîu... Pe bolta măiastră,
Incelul cu 'ncetul, o dă albastră
Despică, se 'ntinde, cuprinde eterul,
Pământul și Cerul!
Și dăra albastră se-aprinde 'n roșate...
Pe muche apare un arc de jărătec...
Mă uit împrejură-mi... De om, nici țiponi
Și nici vedenie...

O ieu 'ncet pe dealul ce urcă spre sat —
Spre satul în care Georgescu a lăsat —
Căzând făr' să-i pese de foc, ori primejdie, —
Atâta nădejde L...

E satul în care, vrb acutul cetății,
In nimbul viflorii antichității,
La școala unui mare, vestit, cărturar,
Viteji noi apar...

Gimnaziul lui Dinu e azi o ruină,
Dar sufletul dintr'asul plutește, domină...
Căminul luat-u-i-a rostul și locul
Și-i rade norocul!

În jurul acestui Cămin, se zăună
Atâția apostoli, — cari, toți împreună,
Stănesc zănic, tainic, frumos, solidat,
Ca și 'ntre'n altai...

Acestă frăție perfect luminată,
Perfect conștientă, perfect încheată,
E stâncă, — pe care ridică, oricând vrei
Altar cu temel L...

Biserica, Școala, Justiția, Știința,
Unite în dorul ca și 'n năzuința
La cari Mareșalul îndeamnă cu zor,
Lucerează cu spor...

Tuspatru laolaltă și-alături Pretura
Minuni săvârși-vor: Zavistia, Ura,
Prostia, Dezmațul — ce-și storc azi otrava,
Sbura-vor ca pieava L...

„RENAȘTEREA” — nume ce servă d'emblemă
Căminului vostru, nu-i numai o stemă,
Ci e și simbolul, prin care azi Țara
Și-asvârle povara!
Când ea va renaște, nu Adamclisi-ul,
Nu numai Dobrogea, ci, sacral și viu
Potir îl sorbi-va, cu tot fanatismul,
Intreg Românismul

Și-abia doar atunci, privind spre morminte,
Putea-vom noi spune: — Dormiți, umbre zănte,
În pace, căci Țara, azi, grație vouă,
E MARE și NOUĂ!

D-I PREFECT AL JUDEȚULUI ia cuvântul

D-I Col. Al. Ignătescu, care, neobosit și rodnic în activitatea d-sale administrativă, nu pregetă să urmărească și mișcarea cultural-națională, sacrificându-și zilele meritare de odihnă, — adresându-se numeroasei asistențe, din care pe lângă săteni făceau parte și mai mulți oaspeți, după ce descrie fugitiv actuala stare de lucruri și de spirite, caută și reușește să scoată în evidență rostul acestor șezători, în cari Caravana „Dobrogei June”, care se străduiește din propriu îndemn și pe proprii cheltueli — fără a fi plătită de nimeni,

a ținut să adauge d-sa — aduce o foarte prețioasă contribuțiune.

D-I Prefect îndeamnă pe cei de față să dea toată ascultarea sfaturilor ce li s'au dat, pornite fiind din cel mai

curat și mai rodnic cuget românesc.

D-I Col. Ignătescu, după ce subliniază însemnata operă a Căminului Cultural din Adamclisi, mulțumită minunatei înțelegeri dintre nume roșii intelectuali din localitate și administrație, face asistenței unele părintești observațiuni, care au impresionat adânc.

Astfel, a spus d-sa, în timp ce toți oamenii în vârstă au stat și au ascultat cu atâta hăgăre de seamă arătările atât de instructive ale cuvântătorilor, câțiva tineri s-au sculat și au plecat.

Apoi, alții din cei de față au găsit cu cale ca, în timpul șezătorii, să-și aprindă țigărie și să fumeze.

D-I Prefect arată toată „urâtenia” acestor fapte și nădăduiește că ele nu se vor mai repeta.

D-I PRETOR AL PLĂȘII face o dare de seamă

D-I Petre Petrescu, începe prin a mulțumi D-Iul Prefect, cu recunoștință, atât în numele populației cât și în al ad-ției plășii pentru bucurie și cinstea ce le-a făcut, coborând am în mijlocul d-lor.

D-sa, după ce arată toată prețuirea cuvântărilor rostite, scoate

în evidență activitatea Căminului, care sub egida Consiliului de colaborare al plășii, nu s'a măr-ginit numai la o operă locală, ci și-a întins activitatea și în împrejurimi.

Roadele acestei activități descrie de d-I Pretor, le vom enumăra într'un număr viitor.

Șezătoarea luând sfârșit, d-I Prefect, după ce a ascultat și a luat act de unele păreri ale locuitorilor și a vizitat în interior biserică, a cărei pictură o renovează însuși slujitorul ei, Părintele Lembrău, înșințat telefonic, a luat drumul Constanței, iar oaspeții și conducătorii Căminului s'au îndreptat la frumosul local al Primăriei, unde, prin îngrijirea amabilei D-ne Petrescu, li s'a servit o masă cu toate bunătățile vremurilor prin care trecem.

Nu putem încheia această dare de seamă asupra șezătorii dela Adamclisi, fără a da numele intelectualilor din localitate, cari, într'o lăudabilă armonie și cuprinderă, ridică nivelul moral și cultural al regiunii.

Aceștia sunt d-nii:
Inginer agronom Gheorghina, doctor veterinar Frecea, judecător Ferid Bectemir, ajutor judecător Alex. Manolescu, avocați Ion Dinu și Aurel Condrea, pretorul plășii P. Petrescu, preotul Constantin Lembrău, primar N. Georgescu, și d-nele Dr. Maria Dinu, medic al plășii, Luța Roșu, directoarea școlii primare.

La DELENI

Primirea

Pe la orele 4 după amiază, Caravana, însoțită de d-I Pretor al plășii, Părinții Lembrău și Florea, d-nii Alex. Manolescu, ajutor de judecător, Ion Dinu și Aurel Condrea, avocați descinde la Deleni, unde, în fața localului școlii, unde urma să se țină șezătoarea, sunt primiți de locuitorii satului, în frunte cu haricoul Const. Rădulescu — „sufletul” Căminului local.

Ședința, în lipsa președintelui Căminului, învâțătorul Cutrumba, dat „dispărut” de pe front, este deschisă de către d-I Const. V. Constantin, primarul comunei, un vrednic fiu al „Clorbagliului Vasilache”.

După d-sa ia cuvântul D-I DAN ALECU

Plecând dela emoționanta informație, că învățătorul Cutrumba, președintele Căminului cultural din Deleni, este dispărut în luptele dela Stalingrad. — d. Dan Alecu a descris drumul pe care l-au făcut oamenii în viața pe care eroicul dispărut le-a văzut până în clipa, în care s'a rupt orice legătură cu satul cu școala și căminul lui. Luplând pentru țară, Cutrumba a luptat pentru sat a luptat ca să ferească satul de viața neomenească de dincolo de Bug.

Sacrificiile făcute de ostașii noștri sunt ca semnele pe care le așează inginerii când măsoară șoselele: ele ne arată drumul pe care trebuie să mergem în viitor pentru salvarea țării, a satelor și a familiilor noastre.

D-I AL. POP. SCARIȘOREANU

dă drum unui „plâns”, care a stăruit în adevăr plânsul celor de față.

Într'o bună zi, cu ajutorul lui Dumnezeu și al... împrejurărilor, nădăduim a putea cuprinde în coloanele acestui ziar „revărsările” sufletului atât de simțitor al d-lui Scărișoreanu,

continuare în pag. 4-a

„Caravana” la ADAMCII și DELENI

urmare în pag. 3-a

Urmează la cuvânt D-I ION NEICU

Intrând în sat — spune d-sa — am văzut autene de radio și m-am gândit că și aici sunt oameni, cari ascultă ce spune străinătatea despre războiul nostru. Și cum satul dumneavoastră ca și oamenii lui nu-mi sunt deloc necunoscuți, eu știu că vi se șoptește, ba poate vi se spune chiar fără fereală că Anglia va câștiga războiul și cu toate acestea, noi românii nu trebuie să avem nici o grijă față de Anglia nu va lăsa pe Ruși să vină să ne pustiască țara, să ne desființeze ca neam, să ne lăcească, așa după cum D-I Dan Alecu v-a rătat că bolșevicii au fericit poporul rusesc.

D-I Dan Alecu v-a spus un lucru mare, un adevăr pe care nu trebuie să-l uita nimeni odată: *neamul nostru e singur pe lume.* Atunci când Ștefan cel Mare cu Moldovenii lui jinea plept la Nistru împotriva hoardelor sălbătice. Europa cânta din flaut și dădea baluri. Când Mihai Viteazul se lupta ca un leu în contra Turcilor, vecinii noștri din apus întârziu ajutorul de oaste pe care-l făgăduiseră pentru că așteptau ca mai întâi noi să le închinăm țara. Așa că, dacă am pornit la lupta aceasta să nu așteptăm ca Englezii să ne

apere de Ruși fiindcă Londra e foarte departe, pe când Rusia e aci în fața noastră.

Anglia n are nici un interes de apărut în România. Ea are grâu și petrol destul în coloniile ei și de abia și-l poate apăra pe al ei. Mai mult încă, Anglia s-a pornit împotriva civilizației, distrugând bisericile și monumentele vechi de sute de ani din Italia.

Asigurările engleze? Câtă crezare li se poate da pe o atare soarta Poloniei care, fiind seama de ele, a pornit acest război care a adus o undă vedem cu toții.

Spun unii că Anglia va câștiga războiul fiindcă are aur.

Mai întâi Anglia nu mai are aur. Războiul se duce cu sânge și sângele englezesc nu curge nicăieri pe fronturile acestui război.

Dacă e aur în Anglia, aurul a cecata este în mâinile jidovilor. Vreți ca jidovii de la Londra să pună aurul la bătaie pentru că ne apere pe noi de jidovii dela Moscova?

Îată pentru ce să nu plecăm urechile la șoapte și să credem cu tărie în rosturile și temeiurile războiului pe care-l ducem în izbândă de la urmă care trebuie să fie a noastră.

D-I N. SEVER CĂRPINIȘANU

Ocupându-se de realitățile din Rusia sovietică, spune că a cules date inedite și măriturisirii prețioase dela unii prizonieri.

Toate acestea arată că revoluția rusă este în adevăr o revoluție în sensul că nici una din valorile pe care le-a consacrat civilizația n'a mai rămas în picioare: nici omul, nici proprietatea, nici munca, nici credința, nici morală, nici familia. Rusia este țara în care

oamenii nu mai privesc cerul; florile și cântecul; Rusia este cimitirul tuturor credințelor, nădejdelor, aspirațiilor; dacă din îndobitocire poate naște o lume nouă, atunci în Rusia s'a încercat totul pentru a o crea.

Urmează la tribună D-I CONST. N. SARRY, care recită interesanta cronica, pe care am reprodus-o în numărul nostru precedent.

D-I ION DINU

Animatorul cultural din regiunea Adamcicii-ului, cărturarul cu doctoratul în teologie, licențele în literă și drept, în buzunar, stăruie a rămâne în satul visurilor și năzuințelor lui modeste dar solide. — alături de prețioasa lui soție, **D-na Dr. Maria Dinu**, care, în calitate de medic al plășii, completează admirabil activitatea intelectuală a celui, cu care și-a

legat zilele și strădania, — la cuvântul pentru a mulțumi membrilor „Caravanei” pentru osteneala ce și dau, cutreerând satele dobrogene și impunându și, în același timp jertfă atât de simțitoare astăzi.

D-sa face portretele membrilor „Caravanei”, neprecupețind nici un elogiu.

Părintele DRĂGHICI

rostește o cuvântare plină de miez și de înțeles într-o formă cu adevărat aleasă. S. Sa s-a arătat un iscusit meșter al cuvântului,

în analiza pe care a făcut-o acțiunii „Caravanei”, — acțiune atât de sănătoasă și de rodnică

D-I P. PETRESCU

pretorul plășii, încheie șezătoarea, mulțumind atât oaspeților, cari au obosit cu venirea și vorbirea

până la sate așa de depărtate, cât și asistenței, cari au luat parte la șezătoare.

Plecarea

La ora 7 seara, Caravana a luat drumul Constanței, după un inevitabil și întremător popas la atât de ospitaliera D-na Elena

Popescu, venerabila mamă a „fratelui” Al. Pop. Scărișoreanu.

Drumeț

Pierzând autorizația de muncitor în Port No. 801, pe numele Purcără Ion I str. Ștefan cel Mare No. 15, o declar nulă.

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța pe numele Sanda Popa, str. Șt. Mihăileanu 80, îl declar nul.

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța, pe numele Margareta Ionescu, str. Costache Negri No. 62, îl declar nul.

Pierzând Buletinul populației eliberat de biroul Constanța, pe numele Paraschiva Ioan, str. Șt. Mihăileanu No. 80, îl declar nul.

INFORMAȚIUNI

Răspunzând invitațiunii conducerii Căminului Cultural „Prof. I. Simionescu” din Hârșova, Caravana ziarului nostru va vizita Duminică 11 cit. acea localitate.

România

Centrul Naț. de Românzare Comisiunea Județeană C-ța

Publicațiune

No. 4593 din 9 Iulie 1943

Noi Colonel AL. IGNĂTESCU, Prefectul Județului Constanța, și președintele Comisiunii Județene C. N. R. Constanța, pentru administrarea bunurilor intrate în patrimoniul C. N. R.-ului, aducem la cunoștință celor interesați că în ziua de 28 Iulie 1943, ora 10 dimineața, se va ține la Comisiunea Județeană, cu sediul în Constanța, Str. I. C. Brătianu 38, licitație publică și tratare prin bună învoială pentru arendarea pe 3 ani, și vânzarea ca neproducătoare de venituri a următoarelor bunuri: industriale, proprietatea Centrului Național de Românzare, situate în cuprinsul Județului Constanța, la prețul prevăzut în dreptul fiecăruia bun, ca arendă anuală.

a). ARENDĂRI Licitație Publică

1. Moara țărănească fostă „Eduard Resner”, din comuna Cobadin, cu arendă anuală de lei 1.400.000 (un milion patru sute de mii).
2. Moara țărănească cu valtz, având ca anexă presă de ulei, fostă Fridman Josef Ternor, Moșt, Ida Ternor, din comuna Ferdinand I, cu arendă anuală de lei 365.000 (trei sute șazeci și cinci mii).
3. Moara de apă fostă „Constantin Iordan”, din comuna și satul Baia, cu arendă anuală de lei 50.000 (cinci zeci mii).
4. Moara de apă fostă Gh. Tănase Valiu, din comuna și satul Baia, cu arendă anuală de lei 40.000 (patru zeci mii).
5. Moara de vânt fostă „Dinu St. Vălcin” din comuna Baia satul Pandurul, cu arendă anuală de lei 20.000 (două zeci mii).
6. Moara de vânt fostă „Anghel Jelescu” din comuna Baia satul Pandurul, cu arendă anuală de lei 20.000 (două zeci mii).
7. Moara de vânt fostă „Dinu Derebei” din comuna Baia satul Pandurul, cu arendă anuală de lei 20.000 (două zeci mii).
8. Moara de vânt fostă „Vasile Obreștin” din comuna Istria, cu arendă anuală de lei 40.000 (patru zeci mii).
9. Moara de vânt fostă „Dragnea Mihail”, din comuna și satul Istria, cu arendă anuală de lei 35.000 (trei zeci și cinci mii).
10. Moara de apă fostă „Ilie Bujil Chiru”, din com. Baia, satul Pandurul, cu arendă anuală de lei 20.000 (două zeci mii).
11. Moara de vânt fostă „Velicu Lazăr” din comuna Săcele, satul Vadul, cu arendă anuală de lei 35.000 (trei zeci și cinci mii).

b). INCHIRIEBI

Tratare prin bună învoială
1. Moara țărănească „Filip Horst”, din orașul Techirghiol,

cu arendă anuală de lei 462.000 (patru sute șazeci și două mii);
c. **VÂNZĂRI**

2. Moara de apă fostă „Coliu Peniu” din comuna și satul Baia, cu suma de lei 19.500 (nouă șprezece mii cinci sute).
  3. Moara de apă fostă „Velicu Chiru” din comuna Baia satul Pandurul, cu suma de lei 9.500 (nouă mii cinci sute).
  4. Moara de apă fostă „Moșt Gh. Sultan”, din comuna Baia satul Pandurul, cu arendă anuală de lei 3.000 (trei mii).
  5. Moara de apă fostă „Anghel Jeliu”, din comuna și satul Baia, cu suma de lei 2.000 (două mii).
  6. Moara de vânt fostă „Gh. St. Paporojan” din comuna și satul Baia, cu suma de lei 36.000 (trei zeci și șase mii).
  7. Moara de vânt fostă „Hristu Enache” din comuna și satul Istria, cu suma de lei 26.000 (două zeci și opt mii).
  8. Moara de vânt fostă „Vasile Gagliu”, din comuna și satul Istria, cu prețul de lei 55.000 (cinci zeci și cinci mii).
- Persoanele care doresc să ia parte la licitație trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:
- Persoanele fizice vor dovedi:
1. Că sunt de naționalitate și de origine etnică română.
  2. Cei căsătoriți vor dovedi că soția este de origine și naționalitate română.
  3. Că au capacitatea necesară în raport cu bunul ce vor să arendeze.
- Persoanele juridice vor dovedi:
1. Că societatea este română.
  2. Că persoanele care au semnat oferta aveau semnătura socială, sau erau împuterniciți cu mandat autentic.
  3. Că obiectul societății cuprinde sau are stănsă legătură cu exploatarea bunurilor de felul celui pentru care licitează.
- Dovezile se vor aprecia de comisia de licitație
- Nu sunt permisiți să ia cu arendă:
- a) Persoanele în stare de faliment.
  - b) Persoanele ce nu dispun de capacitatea financiară necesară exploatarei bunului solicitat.
  - c) Condamnații pentru una din infracțiunile prevăzute de art. 139, din Codul funcționarilor publici.
  - d) Cei care s'au făcut vinovați de camuflarea intereselor evreești sau sabotare în orice fel a operei de românzare.
  - e) Funcționari publici celălalt soi precum și copii minori.
  - f) Societățile care nu îndeplinesc condițiunile cerute de art. 43, din D. L. Nr. 1216/1941.
  - g) Persoanele de origine etnică română, căsătorit cu un evreu, stabilindu-se potrivit normelor fixate prin art. 2, al D. L. 3347 din 5 Octombrie 1940.
  - h) Persoanele care nu au pregătirea necesară.
  - i) Intermediarii. Prin intermediari nu se înțeleg procuratorii. Licitația se va ține prin oferte timbrate depuse în plicosi închise pe care se va indica numele ofertantului, bunului pentru care se licitează și data licitației.
- În cazul de arendări prin bună învoială, ofertele se vor depune la sediul Comisiunii Județene Constanța, până cel mai târziu la data de 20 Iulie 1943 inclusiv orele 10 dimineața.
- Ofertanții se vor prezenta la data de mai sus, la comisiunea județeană Constanța, când se vor deschide ofertele și se va începe tratarea prin bună învoială.
- Odată cu ofertele se va depune și o garanție de 10 la sută din întreaga arendă socotită după es-

timați înțepă în numerar sau efecte publice garantate de Stat, la cursul zilei dovedită cu mercuriala și consemnate în prealabil la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, iar la vânzării garanția de 10 la sută se va calcula la prețul dela unce începe licitația.

Pentru cărări excepționale se va primi garanția direct în instanța de licitație.

Se vor considera nule ofertele în care nu s'a pomenit de condițiunile de mai sus, prevăzute, precum și acelea care cooșin șterșării, sășubiri sau care condiționează arendarea de cauze contrari caștului de sarcini

Ofertele vor cuprinde:
Numele și prenumele ofertantului, domiciliu, prețul oferit în cifre și litere, precum și declarația că a luat cunoștință de caștul de sarcini pe care îl acceptăm fără rezervă.

Nu se vor lua în considerație decât ofertele licitatorilor care au îndeplinit condițiunile de mai sus.

Adjudecarea se va face în ordinea de preferință prevăzute la art. 61 din legea No. 395 din 27 Mai 1942.

În termen de 10 zile dela comunicare, adjudecatorul definitiv este obligat să se prezinte pentru încheșarea contractului, depunând în același timp diferența până la 20 procente în valoarea întregului contract în numerar, iar la vânzării prețul integral.

Adjudecatorul definitiv este considerat prin simplu fapt al participării la licitație că a luat cunoștință de bunul ce arendează.

D-nii amatori ce doresc a licita la întreprinderile de mai sus, sunt liberi ale vizita la fața locului, iar caștul de sarcini a fiecărei întreprindere se poate consulta la Comisiunea Județeană Constanța, Str. I. C. Brătianu No. 38, orele 9 - 13,30 a. m. și 16,30 - 19,30 în zilele de lucru și la Centrul Național de Românzare București, Ște Măntuleasa Nr. 42.

Datele arătate în caștul de sarcini, sunt rezultate din constatașile proceselor verbale de luare în primire și alte lucrări din dosar. Arendașul sau cumpărătorul se considera că le cunoaște, Comisia Județeană nu răspunde de eventualele nepotriviri în creșce privește ștarea de funcționare și capacitatea de lucru a bunului ce se arendează.

Întreprindșvele se arendează în ștarea în care se gășce conform inventarului și procesului verbal dresat la fața locului de delegașii Comisiunii Județene, arendașul fiind șinut să asigure întreprindșrea contra incendiului, să plătească toate impozitele, precum și taxele de contract și să facă reparașie de îmbunătășire și de punere în funcșie a întreprinderilor precum și să se conformeze condișionilor prevăzute în caștul de sarcini, care va face parte integrantă din contract.

În cazul când la primul termen licitașia va rămâne fără rezultat, al doilea termen de licitașie se fixează la data de 13 August 1943, și al treilea termen la 30 August 1943, la aceeași oră și în aceeași condișioni.

Data în Constanța, astăzi 7 Iulie 1943.

Președintele Comisiunii Județene C-ța
Prefect,
Colonel AL. IGNĂTESCU
Șeful Serviciului,
Emil Freitag

100 hectare, pământ bun de cultură, la km. 16 șoseaua Topraisar, comuna Voevodul Mihai, de dat în dijmă.
Adresa la Redacșia ziarului.